

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Ἀργεῖῳ καὶ Ἐλ-
. φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρούβλ. 25
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Λιγ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας φρ. χρ. 25
Ἀνὰ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.

Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται ἡμισίον δύν (2).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ὁ Ἀρριανός.—Ἡ κόρη τοῦ Θεοῦ (ποίημα).—Ποικίλα.—Γυνῶμαι δοξῶν.—Κοινὰ νόμιμα (ἡ τὸ παρ' ἀρχαίοις ἑλληνιστὶ διεθνὲς δικαίον).—Ἐπιγραφαὶ Δράμας.—Ἀρχαιολογικά (ὁ τάφος τοῦ Ἀριστοτέλους).—Ἐπιστημονικαὶ δημοσιώσεις.—Ἡ ἀπόδρασις (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν πολιτικῶν ζητημάτων τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ὅπερ ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐδέξατο τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐψήφισε διὰ πλειονοψηφίας 40 ψήφων ἐπὶ 660 ψηφοφόρων τὴν περὶ δυσπιστίας πρότασιν κατὰ τοῦ ὑπουργείου Σαλισβουρῆ, ἀποχωροῦντος νῦν κατ' ἀνάγκην τῆς ἀρχῆς καὶ παραχωροῦντος τὴν θέσιν αὐτοῦ εἰς τὸ φιλελεύθερον ὑπὸ τὸν κ. Γλάδστονα ὑπουργεῖον. Τοῦ βαπτίσματος τοῦ πυρὸς προηγήθη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ βασιλικοῦ λόγου, γενομένη ὑπὸ τοῦ λόρδου ἀρχικαγγελαρίου, καίτοι ἐν παντὶ συντηρητικῷ ὑπουργεῖῳ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν παντὸς νέου κοινοβουλίου ἐκίρυσεν αὐτοπροσώπως ἡ ἀνασσα παρὰ τὴν συνήθειαν αὐτῆς τοῦ ἀποφεύγειν τὰς ἐπισήμους τελετὰς καὶ τὰς θυμηδίας, ὅσαι δύνανται νὰ ρίψωσιν εἰς λήθην τὸ πλῆξαν αὐτὴν πάθημα διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πρίγκιπος συζύγου. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν γενομένων ὁ λόγος τῆς ἀνάσσης, οὐδὲν τὸ σπουδαῖον περιέχων, ἀπέβλεπεν ἀπλῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἀναγκαίας διατυπώσεως, καίτοι βέβαιον ἔθεωρετο ὅτι ὁ ἐναρκτήριος βασιλικὸς λόγος ἠθελε ποιεῖσθαι μνείαν διὰ μακρῶν τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς μεγάλης Βρετανίας ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν ἐπανειλημμένων δηλώσεων τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ, ὅστις καὶ ὡς πρῶτος τῶν συμβούλων τῆς ἀνάσσης καὶ ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐν κρείττονι παντὸς ἄλλου διετέλει θέσει νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ ἀγίου Ἰακώβου καὶ ν' ἀποφαίνηται μετὰ κύρους ὅποια ἡ τῆς Ἀγγλίας πολιτεία κατὰ τὰ προπαρασκευαζόμενα γεγονότα. Ἐσχάτως ἐστὶ ὁ τέως ἀγγλὸς πρωθυπουργὸς ἀγο-

ρεύων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων μετῆλθε γλῶσσαν, ὑπομνησκουσαν τὴν τοῦ Παλμερστονός, ὅστις, τὸ δόγμα τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροσίας ἀνακηρύττων, συνήσπιζε τὴν Εὐρώπην τοῦ 1856 καὶ σὺν τῷ αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων ἐτίθει τὰς βάσεις τοῦ νεωτέρου ἐν τῇ Δύσει πολιτικοῦ οἰκοδομήματος, τοῦ παγιωθέντος μὲν διὰ τῆς παρισιανῆς συνθήκης, κλονθέντος δ' ἐν μέρει διὰ τῆς Φραγκφουρτείου καὶ κολοβωθέντος διὰ τῆς τοῦ 1878. Ἀλλὰ πρὸ τῆς τῶν πραγμάτων οὐσίας οἱ τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας σύμβουλοι καλὸν ἠγήσαντο ν' ἀποφύγῃσι πάντα τοιοῦτον ὑπαινιγμὸν καὶ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰ γενικώτερα σημεῖα ὅπως μὴ δοθῇ λαβὴ τῇ νέᾳ ἐθνικῇ ἀντιπροσωπεΐᾳ νὰ κατενεχθῇ κατὰ τῆς τέως κυβερνητικῆς πολιτικῆς, τῆς ὑπομνησκούσης τὸ αἰσώπειον ἐκεῖνο «ἀλλων ἱατρὸς ἑαυτὸν οὐ δύναται ἰᾶσαι». Καὶ ἀληθῶς ἡ ἀγέρωχος τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ πολιτεία οὐ μόνον τὴν χώραν αὐτοῦ εἰς δυσαρέσκειαν πρὸς τὴν Γαλλίαν περιήγαγεν ἐν ζητήμασιν ἀλιείας καὶ ἀποικῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁδόντας τοῦ ρωσικοῦ ἠκόνησεν ἐλέφαντος, τείνοντος νῦν τὴν προδοσκίδα αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἰνδικὴν καὶ καταβροχθίζοντος βαθμυδὸν τὰ περιλάλητα τοῦ λόρδου Δισραέλη ἐπιστημονικὰ μεθόρια καὶ τοὺς περιπύστους σταθμοὺς τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ, ὅστις ἐνόμισεν ὅτι διὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Ἰνδικῆς ἀσιατικῶν κρατῶν ἐξησφάλιζε τὴν εἰς τὸ μέγα τῆς Ἀσίας ἀποικιακὸν κράτος τῆς μεγάλης Βρετανίας ἀγούσαν. Ἦδη αἱ ἐν Παμείρῳ πρόοδοι τῆς ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γιαννῶφ ἐκστρατείας, ὑπομνησκούσης τὴν εἰς Μερὸ θριαμβικὴν προέλασιν τῶν ρωσικῶν στρατιῶν καὶ τὴν ἐμπνευσιν ἀπείρου σεβασμοῦ καὶ μεγάλου φόβου πρὸς τὸν Ἀκ πασσάν, τὸν λευκὸν δηλονότι τσάρον, ὡς ἀποκαλεῖται ὁ τῆς Ρωσίας αὐτοκράτωρ παρὰ τῶν λαῶν τῶν τῆς μέσης Ρωσίας κρατῶν καὶ χανάτων, δὲν στεροῦνται σπουδαιότητος καὶ μόνον ἡ τῆς τέως κυβερνήσεως πολιτεία ὅπως τὰ μέρη ἐκεῖνα παραστήσῃ ὡς ὑπαγόμενα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ εξαδέλφου τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς σελήνης τεκμηριῶσι οἷαν αἰσθάνονται ἀνησυχίαν οἱ ἡγέται τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ μάλιστα πάντων ὁ λόρδος Σαλισβουρῆς παρὰ τὸ μέγα ῥῆμα τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ, εἰπόντος ὅτι ὁ εἰς Ἰνδικὴν προελαύνων ὀφείλει νὰ πράξῃ τοῦτο οὐχὶ διὰ τῆς Καβούλης ἢ διὰ τῆς Ἐράτης ἀλλὰ διὰ τοῦ Λονδίνου.

Ὑπὸ τὴν ἐποψίν δὲ τῆς ἐνεχούσης γενικῶν ἐνδιαφέρον πολιτικῆς ἀνομολογητέον ὅτι οὐχὶ ἀσήμαντοι τυγ-

χάνουσιν ἔνθεν μὲν ἡ περὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀνορνάνωσιν καταβαλλομένη μερίμνα ἐν τοῖς κυριωτέροις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἔνθεν δὲ αἱ φιλικαὶ συμπάθειαι, αἱ ἐνυπάρχουσαι ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις τοῦ τε κυριωτέρου ρωμαϊκοῦ τύπου καὶ τοῦ παρισιανοῦ ἐπὶ τῷ κατάπλω γαλλικῆς μοίρας εἰς τὸν κόλπον τῆς Γενούης, ὅπου τῇ 8 ὁπτεμβρίου μεταβαίνει ὁ τῆς Ἰταλίας βασιλεὺς ἵνα τιμῇ τὰς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ μεγάλου θαλασσοπόρου, τοῦ τὸν κόσμον ὄντως διπλασιάσαντος, τελουμένας ἐορτάς. Περὶ τοῦ πρώτου τῶν ζητημάτων τούτων παρατηρητέον ὅτι ἡ Γερμανία ἰδίᾳ ἡγεῖται τῆς ὁδοῦ ἐπὶ σκοπῷ αὐξήσεως τοῦ ὑπάρχοντος στρατοῦ κατὰ 173,000 ἀνδρῶν, παρὰ τὴν ἀντίστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὸ πολέμιον πνεῦμα τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, σκοπούντων νὰ καταπολεμήσωσιν ἐν τῇ λευκῇ αἰθούσῃ πᾶν νομοσχέδιον τείνον εἰς τὴν ἐπιμήψισιν τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὴν συντήρησιν τοσούτων ἀνδρῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ποσοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ρωσία δὲν ὑποχωρεῖ, ὥς δείκνυται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις φρουρῶν καὶ ἐκ τοῦ καταρτισμοῦ συνταγμάτων τοῦ πυροβολικοῦ ἐν Φιλανδία. Τοῦναντίον Γαλλία καὶ Ἀγγλία μεριμνῶσι μᾶλλον περὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ τὰ ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τελούμενα γυμνάσια ἀποδίδουσι εἰς τὸ δοκιμάσαι ὅποια τὰ καταλλυότερα τῶν μέσων εἰς τὴν ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου ἀποδάσεως ἐχθρικῶν στρατῶν. Τὸ δεύτερον τῶν ζητημάτων, ἥτοι αἱ γαλλοῖταλικάι φιλοφρονήσεις μετέχουσιν σπουδαιότητος οὐ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ὅτι ἡ ἀνταπόδοσις τῆς ἐν Λυῶν ἐπισκέψεως τοῦ ἰταλικοῦ στόλου συντελεῖ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοσούτων ξένων στόλων ἐν Γενούῃ καὶ ἰδίᾳ τοῦ γερμανικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ τὸ πρῶτον νῦν μελλόντων νὰ συναντηθῶσιν ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ σημείῳ μετὰ τὰ δεινοπαθήματα τοῦ 1870, ἐνισχύει τὰ φιλειθνικά αἰσθήματα τῶν ἰσχυρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ κρατύνει τοὺς ὑφισταμένους φιλικοὺς δεσμοὺς τῶν διαφόρων αὐτῆς λαῶν. Εὐνόητον ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο μεγάλως μειοῖ τὴν ἐκ τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν ἐπιγινομένην ἐντύπωσιν, συνδυναζόμενον δὲ καὶ μετὰ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ σχεδίου, καθ' ὃ ἡ Ρωσία ἀγωνίζεται νὰ καταλάβῃ λιμένα ἐν ταῖς σκανδιναβικαῖς ἀκταῖς καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ὀρμηθριον κατὰ τοῦ ἀποτολμῶντος ἀπόβασιν εἰς τὰ ρωσικὰ παράλια γερμανικοῦ στόλου, ἀρκοῦντως καθισχυράζει τὴν κοινὴν ἐν τῇ Δύσει γνώμην. Φοβουμένην μὴ πρὸς τῇ θεομηνίᾳ τῆς βροτολογιοῦ χολέρας ἔχῃ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῆς καὶ τὸ δαιμόκειον ξίφος τῆς τῶν ὅπλων κλαγγῆς οὐχὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς τῶν μαχῶν πεδίοις.

Σπουδαῖον ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ Μαροκινὸν ζήτημα, ὅπερ ἀνακινήθην διὰ τῆς πολιτείας τοῦ ἐν Ταγγέρῃ ἁγίου ἐπιτετραμμένου, προῦκάλεσε περιπλοκάς οὐ μόνον μεταξὺ τῶν ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένων δυνάμεων, ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ κυριάρχου τοῦ Μαρόκου καὶ τῶν ἐκεῖ φυλῶν, ὥς δείκνυται ἐκ τῶν τελευταίων πολεμικῶν ἐργασιῶν, τὴν ἀποληξασῶν μὲν εἰς τὴν ἥτταν τῶν στρατευμάτων τοῦ Μουλέυ Χασάν, μελλουσῶν δὲ νὰ ἐπιδράσωσι λίαν ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ αὐτοκρατορίας.

Ὑπὸ τὴν ἐποψιν δὲ τῶν κατὰ κράτος κυριωτέρων ζητημάτων ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ἐξακολουθεῖ ἀνακινούμενον τῷ ριζοσπαστικῷ τύπῳ, τῷ περρωμένῳ νὰ ὑποδείξῃ τὸ ἐπιβλάδης τῆς ἐπὶ νέαν ἐπταετίαν ἐκλογῆς τοῦ νῦν προέδρου κ. Καρνὼ καὶ νὰ ἐκφοβίσῃ οὕτω τοὺς ἀπλοϊκωτέρους διὰ τοῦ ἐπιχειρή-

ματος ὅτι ἡ ἐπὶ δεκατετραετίαν ὄλην, ἥτοι ἐπὶ χρονικὸν διάστημα, πολλάκις μακρότερον τῆς διαρκείας βασιλέων τινῶν, ὑπαρξίς ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, παγιοῖ τὴν προσωπικὴν ἀρχὴν καὶ ἐξασθενίζει τὸ θεμέλιον στήριγμα τῆς δημοκρατίας, ὅπερ ἀνευρίσκεται ἐν τῇ βραχυχρονίῳ ἅμα καὶ προσωρινῇ ἐξουσίᾳ τοῦ κατὰ καιρὸν ἀνωτάτου ἀρχοντος. Εὐτυχῶς αἱ φωνασκίαι τῶν ριζοσπαστικῶν εἶναι ὥς σταγὼν ὕδατος ἐν θαλάσῃ καὶ δικαίως οἱ ἐχέφρονες Γάλλοι, ἀνασκευάζοντες τὰ σαθρὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐπιδιωκόντων δι' αὐτῶν τὴν ἱκανοποίησιν ἁλόγων κομματικῶν παθῶν ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν πόθων ἐξουσίας καὶ ἀρχῆς, ὀχυροῦνται πρὸ τοῦ συντάγματος, ὅπερ, προβλέπον τὴν περιπτώσιν δευτέρας ἐκλογῆς, ἀποκλείει πᾶσαν περὶ αὐτοῦ συζήτησιν ἐν τῷ τύπῳ, καὶ μόνῳ τῷ Συνεδρίῳ, ἥτοι τῇ κοινῇ συνόδῳ τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀνατίθῃσι νὰ ὑποδείξῃ τὸν τοῦ ἔθνους ἐκλεκτόν. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ γλῶσσα τῶν κυριωτέρων δημοκρατικῶν ὁργάνων, μετὰ πολλῆς τῆς ἐμβριθείας ἐξεταζόντων τὸ πρᾶγμα καὶ ἀποδεικνύντων ὅτι ἥκιστα κατάλληλος ἡ ὥρα τυγχάνει εἰς ἀνακίνησιν τοιούτων ζητημάτων, δύο μάλιστα καὶ ἐπέκεινα ὑπολειπομένων ἐτῶν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς τοῦ κ. Καρνὼ ἐξουσίας. Τῶν Γάλλων τὴν προσοχὴν ἀπορροφῶσι μεγάλως καὶ τὰ ἐξακολουθοῦντα γυμνάσια τοῦ ναυτικοῦ ἐν Τουλῶνι, τὰ κατατείνοντα εἰς τὸ δοκιμάσαι κατὰ πόσον ὁ γαλλικὸς στόλος δύναται νὰ φανῇ ἀντάξιός τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ καὶ νὰ ὑπεράσπῃ τὴν χώραν κατὰ συνδεδυασμένης ἐνεργείας δύο ταῦτοχρόνως ἐχθρικῶν στόλων.

Τὸ σπουδαῖον τοῦ πράγματος τεκμηριοῦται, καὶ ἐκ τῆς σπουδῆς πολλῶν φιλοπατρίδων, καλὸν ἡγνησμένων νὰ λάβωσι τὴν γνώμην τοῦ σίρ Καρόλου Δίλκε, ὅστις ἀρμόδιος περὶ τὰ ναυτικά ζητήματα φανείς, διὰ μακρῶν διεπραγματεύθη τὸ ζήτημα τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν γαλλικὸν καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐν πολλοῖς τυγχάνει ὑποδεέστερος τοῦ γαλλικοῦ καὶ ὅτι ἀνάγκη συντόνου ἐργασίας ἐν τῷ βασιλικῷ ναυαρχείῳ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν καταλλήλων μεταρρυθμίσεων εἰς τὸ ἀγγλικὸν ναυτικόν. Τὴν γνώμην λοιπὸν τούτου αἰτησάμενοι οἱ γάλλοι φιλοπάτριδες ἔλαβον ὡς ἀπάντησιν ὅτι δύναμις μὲν, ποθοῦσα τὸ κράτος τῶν θαλασσῶν, ὀφείλει νὰ καταστῇ ὑπερότερα πάσης ἄλλης διὰ τῆς προσκτήσεως πολλῶν θωρηκτῶν καὶ καταδρομικῶν, ἀλλὰ λαός, ἐπιθυμῶν νὰ τηρήσῃ δευτερεύουσαν θέσιν, δύναται κάλλιστα νὰ ὑπεραμύνηται τῆς χώρας αὐτοῦ διὰ τῶν τορπιλλοδόλων. Ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης πληρέστατα τεκμηριοῦται ὁ σκοπὸς τῶν ἐν Γαλλίᾳ διεξαγομένων γυμνασίων τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἡ μερίμνα, μεθ' ἧς πάντες οἱ ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς Εὐρώπης δημοκρατία παρακολουθοῦσι τὰς περιπετείας τῶν διεξαγομένων γυμνασίων. Ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ ἀποικιακὰ σύντονος παρατηρεῖται προσοχή. Τὰ εἰς Δαχομαῖν ἐξαποσταλέντα ὀπλιταγωγὰ καταπλέουσιν ὅσον οὕτω εἰς τὸν πρὸς ὄν ὅρον, πολλαὶ δ' ἐπιτοπίως διεξάγονται προπαρασκευαὶ ὅπως καίριον κατενεχθῇ τραῦμα κατὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Βεχανζέν· ἡ γενικὴ πεποιθῆσις εἶναι ὅτι ἐν τέλει ἐπιτευχθήσεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς καὶ ἀπαλλαγίσηται οὕτως ἡ ἐν Παρισίοις κυβέρνησις ἀπὸ τῶν ἐν Ἀφρικῇ περιπλοκῶν μετὰ τὰς ἀρξαμένας μάλιστα πολεμικὰς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Δὸδ καὶ τὸν βομβαρδισμὸν τῶν ἀκτῶν τῆς Δαχομαῖνης. Καὶ ἐν τῷ κράτει τοῦ

Κόγκου δὲ ἐλπίζεται αἰσία διεξαγωγὴ τῶν ἀναφύεισιν περιπλοκῶν ἐπὶ τῇ κακώσει γάλλων ἀξιωματικῶν, μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας φιλικὰς διαβεβαιώσεις τῶν δύο κυβερνήσεων τῆς ἐν Παρισίοις καὶ τῆς ἐν Βρυξέλλαις.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐν Κόουες παρουσίας τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐπανακάμψαντος ἤδη εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ἀνερυνῶσιν ὅποια τὰ ἐν ὑπάρχοντα αἷτια τῆς ἀμοιβαίας φιλοφροσύνης Γερμανῶν καὶ Ἀγγλῶν. Ἀλλὰ τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν ἐστραμμένην ἔχουσι πρὸς τὰς θρυλουμένας ὑπουργικὰς μεταβολάς, τὰς προκαλουμένας ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν τοῦ ὑπουργείου μελῶν ἐν ζητήμασιν οἰκονομικοῖς, ἅπερ μεγάλως θίγουσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους καὶ εἰς ἀμνηχανίαν ἐμβάλλουσι τὸν λαόν, ἐξαναγκάζομενον νὰ κύπτῃ τὸν αὐχένα εἰς τὰς κυβερνητικὰς ἀξιώσεις καὶ νὰ ἐπαρκῇ διὰ τοῦ ὑστερήματος αὐτοῦ εἰς τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου. Ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς κ. Ἐρφουρτ ἀγθίσταται κατὰ τῶν προτεινομένων οἰκονομικῶν μέτρων, ἀνέμενε δὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὅπως λάβῃ τὴν προσήκουσαν ἀπόφασιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως ζήτημα πολὺν προκαλεῖ πάταγον, καίτοι ἐλέγχθη κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου εἰδήσεις ὅτι ἐγκατελείφθη ὁλοσχερῶς τὸ σχέδιον τοῦ μεγάλου τούτου εἰρηνικοῦ διαγωνισμοῦ, τοῦ καταδεικνύοντος τὴν πρόοδον τῶν ἐθνῶν ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ Ἰανου. Εἰσέτι δὲν ἐπῆλθεν ὁμοφωνία τῶν βιομηχανῶν, ὧν ἄλλοι μὲν ζητοῦσι τὴν ἐκθεσιν μετὰ μόνης τῆς διαφοράς ὅτι δέον αὕτη νὰ ὀργανωθῇ πρὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ τοῦ 1900, ἄλλοι δὲ κρίνουσι περιττὸν τὸ ἔργον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου δὲν παρέχει οἷα ἡ τῶν Παρισίων πλεονεκτήματα, κυρίως ὅμως ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ συγκαλύψαι τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὸ ὑποδεῆς τῆς γερμανικῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν γαλλικὴν, ἥς τὸ μεγαλουργὸν πνεῦμα πρὸ τριετίας ἤδη κατεδείχθη.

Ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ ζήτημα ἱκανὸν προκαλεῖ πάταγον, ἅπας δὲ ὁ κυβερνητικὸς τύπος, τὰ μένεα πνέων κατὰ τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἀγωνίζεται νὰ ὑποτιμῇσιν τὴν παρὰ τῷ λαῷ ὑπόληψιν καὶ νὰ μειώσῃ τὴν παρ' αὐτοῦ δεικνυομένην συμπάθειαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν πρῶν ἀρχιγγραμματέα. Ἡ τελευταία αὐτοῦ ἐν Ἰένῃ παρουσία ὑπῆρξεν ἀληθῶς θρίαμβος τοῦ μεγάλου διπλωμάτου, ὅστις εὐθετον ἔκρινε τὴν ὥραν νὰ ὑπομνήσῃ μεγάλα τινὰ γεγονότα, προηγηθέντα τῆς ἀνδρῶσεως τῆς νέας γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ μεγάλως συντελέσαντα εἰς τὴν σύμπληξιν τοῦ ἀρτιπαγοῦς τῶν Χοεντζόλερ κρᾶτους. Συνάμα ὁ δούξ τοῦ Λαουεμβούργου ἐξέφρασε καὶ διαφόρους πολιτικὰς θεωρίας περὶ τῶν δεσμῶν Γερμανίας καὶ Αὐστρίας καὶ ἐδικαιολόγησεν ἐν γένει ἅπασαν τὴν πολιτικὴν, ἣν τρεπόμενος ἐπὶ ὁλόκληρον τέταρτον αἰῶνος καὶ ἐπέκεινα διηύθυνε τὰ τῆς χώρας αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἀξίαν τῆς ἣν ἔχει θέσεως ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ἡ γλῶσσα τοῦ πρῶν ἀρχιγγραμματέως, ἀνδρικοτάτη οὖσα, τεκμηριοῖ οἷαν ὁ μέγας τῆς Γερμανίας πολίτης κέκτηται ἰσχὺν καὶ δύναμιν καὶ πόσον ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη τοῦ λαοῦ ἐρριζώθη, ὥστε ὁ τοῦ Φάρξεν καὶ τῆς Φρινδριχσρούε ἐρμηίτης δὲν ἀποδυσπετοῖ καὶ πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως καὶ ἐκφράσεως ἰδεῶν, αἵτινες ἤθελον καταστήσει ἐν πάσῃ περιστάσει ὑπεύθυνον τὸν ἀποτολμήσαντα τὴν διατύπωσιν αὐτῶν, ἐὰν μὴ ὑπῆρχεν ἡ ἠθικὴ τοῦ ἀνδρός ἀξία καὶ μὴ λαὸς τε καὶ κυβερνῆται συνησθάνοντο

τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς πολίτην πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὴν πατρίδα εὐεργετήσαντα καὶ ἀναδείξαντα αὐτὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν.

Οἱ ἐν Αὐστρίᾳ τὴν προσοχὴν ἐστραμμένην ἔχουσι πρὸς τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ Πραζάκ, ἥς τὴν σπουδαιότητα πειρῶνται νὰ συγκαλύψωσιν οἱ περὶ τὴν κυβερνήσιν διὰ τῆς δικαιολογίας ὅτι αὕτη δὲν προῆλθεν ἐκ λόγων διαφωνίας πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κόμπα Τάαφφε, ἐν ζητήμασι φυλετικοῖς, λίαν σχετιζομένοις πρὸς τοὺς ὁμοεθνεῖς τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργοῦ Τσέχους, ἀλλ' ἐκ λόγων δῆθεν προαγωγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τούτου εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁμοτίμου· ἡ τοιαύτη ὅμως τῶν πραγμάτων παράστασις οὐδένα λανθάνει, ἅτε καὶ ἀνεξαρτήτων τινῶν ἐφημερίδων μετεροχομένων γλῶσσαν ὑπεμφαίνουσιν ὅτι ὁ κ. Πραζάκ περιῆλθεν εἰς διαφωνίαν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν ἔνεκα τοῦ τσεχικοῦ ζητήματος, οὐπερ μάτην ὁ κόμης Τάαφφε πειράται ν' ἀφαιρέσῃ τὴν σπουδαιότητα καὶ νὰ παραστήσῃ ὡς ἀσήμαντον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ γερμανοτσεχικοῦ συνδυασμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὁ κόμης Τσάπαρης ἐν Οὐγγαρίᾳ δὲν φαίνεται ἡσυχώτερος τοῦ αὐστριακοῦ συναδέλφου συνεπεία τοῦ μὴ κατασταλέντος ἔτι ρουμανικοῦ κινήματος. Τὴν ἀνησυχίαν οὐχ ἥττον τοῦ κόμπος Τσάπαρη μετριάξει ἢ μετὰ μεγάλης πομπῆς γενομένη ἐναρξίς τῆς ἐν Ἀγραμ διαίτης, ὅπου ὁ ἐναρκτήριος βασιλικὸς λόγος ἐγένετο ἀποδεκτὸς μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλ' αἱ ἐκδηλώσεις αὗται δὲν σημαίνουν καὶ ὅτι οἱ Κροᾶται παρητήθησαν τὰς ἀξιώσεις μεζονος ἐλευθερίας καὶ πλήρους τῶν δικαίων αὐτῶν περιφρουρήσεως. Συνάμα ὁ κόμης Τσάπαρης εἶχε καὶ τὸ ἐσχάτως ἀνακινήθην ζήτημα τοῦ διαδόχου, ἅτε πολλὰς τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ κύκλων συζητούντων μετὰ πολλῆς τῆς σφοδρότητος τὸ ζήτημα τῆς τοῦ θρόνου διαδοχῆς. Οἱ κυβερνῶντες ἐπειράθησαν νὰ φημώσωσι τοὺς τὸν πάταγον προκαλέσαντας διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι καθωρισμένον ἐν τοῖς νόμοις τοῦ κράτους, δὲν εἶχον δὲ καὶ ἀδικον. ὑπαρχούσης τῆς ρητῆς διακελεύσεως τῶν νόμων τῆς Αὐστρουγγαρίας, καθ' ἣν ὁ τῆς Αὐστρίας αὐτοκράτωρ εἶναι καὶ κληρονόμος τοῦ στέμματος τῆς Οὐγγαρίας. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν δὲ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Αὐστρίας δύναται ν' ἀναγράψῃ ὡς οὐ μικρὰν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πρὸς τὴν Σερβίαν ἐμπορικῆς συνθήκης.

Ἐκ τῶν μικροτέρων δὲ κρατῶν τὴν σπουδαιότεραν καθ' ἡμᾶς προσοχὴν ἐπισπᾶται ἡ Ἑλλάς ὅπου σύντονος διεξάγεται ἐργασία ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτῆς πρὸς διαρρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων καὶ βελτίωσιν τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς τοῦ βασιλείου καταστάσεως, ἥτις βεβαίως δὲν εἶναι ροδίνη. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην εὐάρεστον εἶναι ὅτι αἱ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνδείξεις παρουσιάζουσι πλεόνασμα καὶ ὅτι πάντες ἐλπίζουν ἐπὶ τὴν κύρωσιν τῶν ἐνδείξεων τούτων καὶ διὰ τῶν πραγμάτων. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀξίων μνείας εἶναι καὶ τὸ ὅτι ἔλθουν αἱ ἐργασίαι τῆς βουλῆς μετὰ τὴν ἐπιλήψισιν σπουδαίων νομοσχεδίων, θιγόντων τὰ ζωτικὰ τοῦ κράτους συμφέροντα ὡς καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἀπερχόμενος εἰς τὰ τῆς Γαλλίας λουτρὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου, θὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας κ. Καρνώ.